

UCAPAN PERDANA MENTERI, SEMASA MENGGULUNG PERBAHASAN DASAR MENGENAI BELANJAWAN TAHUN 1974 DI DEWAN RAKYAT PADA 19^{HB} DISEMBER, 1973

Tuan Yang Dipertua,

Sebelum saya menggulung perbincangan atas Rang Undang-undang Perbekalan Tahun 1974, bagi menggantikan Y.B. Menteri Kewangan oleh kerana keuzuran beliau, saya sukalah menjawab beberapa tuduhan dan juga pandangan-pandangan yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat atas perkara-perkara yang terletak di bawah Jabatan Perdana Menteri. Saya mohon kebenaran menggunakan kedua-dua bahasa Kebangsaan dan juga bahasa Inggeris apabila diperlukan.

Terlebih dahulu, sukalah saya mengucapkan terimakasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pendapat serta pandangan yang membina mengenai Belanjawan Tahun 1974. Segala pandangan dan pendapat itu sangatlah berguna sebagai mengingatkan Kerajaan supaya berusaha dengan lebih kuat lagi untuk mencapai cita-cita negara serta memenuhi hasrat rakyat amnya.

Dalam perbincangan yang telah berlangsung semenjak beberapa hari yang lalu, ahli-ahli Yang Berhormat dari kedua pihak telah menimbulkan beberapa perkara yang sebenarnya telahpun dijawab dalam perbincangan Kajian Semula Pertengahan Penggal Rancangan Malaysia Kedua dan juga semasa soal jawab (question time).

Ahli dari Batu¹ telah membangkitkan soal elaun bantuan khas yang telah dibayar kepada kakitangan Kerajaan yang berpendapatan tidak lebih daripada \$500 sebulan. Beliau berkata elaun yang dibayar kepada pekerja-pekerja tersebut tidak mencukupi untuk menghadapi kenaikan harga barang-barang keperluan sehari-hari. Dalam hal ini saya telah terangkan dahulu iaitu menambahkan kadar elaun saja tidak akan mengatasi masalah ini. Langkah-langkah lain seperti menambah peruntukan bagi buku-buku teks,

¹ Y.B. Dr Tan Chee Khoon.

menambah pengeluaran barang-barang makanan diharap dapat membantu usaha untuk mengatasi masalah ini.

Beliau juga menyebut pihak swasta enggan membayar elaun khas itu kepada pekerja-pekerja mereka. Saya telahpun memberitahu wakil-wakil majikan dalam satu perjumpaan khas pada bulan Oktober 1973, bahawa mereka hendaklah mencontohi langkah Kerajaan dalam membayar elaun bantuan khas ini. Ahli Yang Berhormat itu tentulah ingat saya telahpun menerangkan pendirian Kerajaan atas perkara pembayaran elaun bantuan khas kepada pekerja-pekerja dalam masa soal jawab pada 26hb November lalu. Oleh itu saya tidaklah berhajat hendak mengulangi lagi kenyataan yang telah saya buat itu.

I take a dim view of the Hon'ble Member's remark that the Government "stood by with folded hands until the full impact of inflation hit the country." The Government was always aware of the inflationary trend and had taken appropriate steps to mitigate its undesirable effect on the lives of our people. I have already explained the various measures the Government has taken and what members of the public should do to help themselves in the present situation.

Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka² telah membangkitkan perkara kadar baru pencen yang saya umumkan pada bulan September 1973 yang katanya tidak mencukupi untuk menghadapi kenaikan harga barang-barang keperluan masa ini. Beliau meminta Kerajaan menimbangkan pembayaran COLA tambahan kepada pesara-pesara yang terlibat itu. Seperti yang telah saya terangkan dulu perkara ini telahpun dikaji dengan teliti dan mendalam oleh Jawatankuasa Khas di bawah ketuaan Tan Sri Syed Zahiruddin. Kadar bayaran elaun yang baru sebenarnya bertujuan menggantikan bayaran COLA yang diterima oleh pesara-pesara sebelum kadar baru itu dikuatkuasakan. Saya berpendapat elaun tambahan itu adalah berpatutan dan oleh itu bayaran COLA tambahan kepada pesara-pesara yang berkenaan tidak timbul lagi.

Ahli dari Kuala Selangor³ telah membangkitkan persaingan yang berlaku di antara peniaga-peniaga Bumiputra dengan badan-badan berkanun seperti PERNAS, UDA dan Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri (SEDCs). Perkara ini telah juga dibangkitkan

² Y.B. Lim Kit Siang.

³ Y.B. Raja Nong Chik bin Raja Ishak.

dalam Seminar Ekonomi Bumiputra yang telah diadakan pada bulan April 1973 yang lalu. Seperti dimaklum, PERNAS hanya menceburkan diri dalam lapangan perniagaan yang besar-besar yang agak sukar disertai oleh Bumiputra pada masa sekarang. UDA pula memberi peluang kepada peniaga-peniaga Bumiputra dengan mengadakan bangunan dan ruang perniagaan untuk dibeli ataupun disewa oleh peniaga-peniaga Bumiputra, sementara SEDC-SEDC pula menyediakan bangunan kedai dan membekalkan bekalan barang-barang kepada peniaga runcit khususnya kepada peniaga-peniaga Bumiputra. Jadi bukanlah badan-badan ini bertujuan untuk bersaing bahkan sebenarnya membantu peniaga-peniaga Bumiputra.

Ahli dari Muar Dalam⁴ menyebut tentang modal sebanyak \$15 juta yang diperuntukkan kepada Bank Pembangunan itu tidak mencukupi kerana beliau berpendapat Bank Pembangunan hendaklah lebih menitikberatkan usaha-usaha pembangunan dan bukan mencari keuntungan.

Saya sedar mengenai perkara ini dan suka menyatakan bahawa dalam sesuatu usaha seperti urusan bank, kita haruslah menjalankannya secara berperingkat-peringkat memandangkan bahawa kaum Bumiputra agak kurang berpengalaman dalam bidang itu pada masa ini. Pada satu masa kelak kita akan membuka peluang kepada orang-orang Melayu membeli saham bank ini kerana memanglah tujuan kita supaya mereka bersama memiliki saham bank ini.

Ahli Yang Berhormat dari Larut Matang dan juga Ahli dari Seremban Utara telah mencadangkan supaya Restoran Rakyat ditubuhkan di bandar-bandar lain daripada Kuala Lumpur. Restoran Rakyat yang pertama di Kuala Lumpur bolehlah disifatkan sebagai satu projek percubaan—pilot project—dan setakat ini sambutan dari orang ramai terhadap Restoran Rakyat di Ibu Kota sangat menggalakkan. Dalam lawatan saya ke beberapa negeri baru-baru ini, saya telahpun menasihatkan Kerajaan-kerajaan Negeri supaya mereka mengambil langkah menubuhkan Restoran-restoran Rakyat di Ibu Negeri masing-masing. Suka juga saya sebutkan di sini bahawa kejayaan Restoran Rakyat ialah kerana Pengelola-pengelola dan pengurus Restoran ini bertugas adalah secara sukarela tanpa mendapat apa-apa pembayaran. Dengan sebab itu belanja atas running cost Restoran ini adalah mudah

⁴ Y.B. Tan Sri Syed Nasir bin Ismail.

jikalau dibanding dengan restoran-restoran yang lain. Saya sangat berhutang budi kepada mereka ini kerana pengorbanannya. Projek ini ialah salah satu usaha Kerajaan untuk meringankan bebanan rakyat terutama sekali mereka dari golongan yang berpendapatan rendah.

Ahli dari Datuk Keramat⁵ menuduh "Ministers are engaged in extravagance which has been on the increase in the past few years" dan meminta supaya lawatan Menteri-menteri ke luar negeri dikurangkan. Saya suka menegaskan di sini bahawa lawatan yang dibuat oleh Menteri-menteri ke luar negeri adalah mustahak dari segi kepentingan negara iaitu untuk menghadiri persidangan-persidangan penting dan bukanlah untuk tujuan melancung.

Beliau juga membangkitkan soalan mengenai satu kes yang bersangkutan dengan "The Essential (General Orders) (Chapter D) Regulations, 1969" yang dikeluarkan pada 28hb Julai, 1969. Perkara ini masih dalam pertimbangan Mahkamah dan oleh yang demikian disifatkan sebagai "sub-judice". Saya berharap bagi masa-masa yang akan datang, Ahli Yang Berhormat itu tidak lagi membuang masa Dewan ini dengan membangkitkan perkara-perkara semacam ini.

Ahli dari Darvel⁶ telah mencadangkan supaya Pasukan Petugas (Task Force) ditubuhkan bagi mengawasi projek-projek pembangunan supaya mereka dapat dilaksanakan mengikut jadual, terutama untuk mengawasi aktiviti-aktiviti pembangunan di Sabah. Saya suka menyatakan bahawa sebagai Perdana Menteri, saya sendiri sentiasa memerhatikan kemajuan pembangunan di seluruh negara termasuk juga Sabah dengan mengadakan mesyuarat Majlis Tindakan Negara (NAC) sekali seminggu. Bahagian Penyelarasan Pelaksanaan dan Kemajuan Pentadbiran (ICDAU) yang di bawah jagaan saya sendiri diberi tugas mengawasi dan menilai pelaksanaan semua projek dan rancangan di bawah Dasar Ekonomi Baru. Oleh itu tidaklah perlu ditubuhkan sebuah Pasukan Petugas (Task Force) atau Jawatankuasa untuk menjalankan cadangan-cadangan Ahli yang Berhormat itu.

Ahli dari Sungai Petani⁷ membangkitkan soal kekurangan pegawai-pegawai dalam Badan-badan Berkanun dan juga Perbadanan-perbadanan Kemajuan Negeri. Saya suka memaklumkan

⁵ Y.B. V. David.

⁶ Y.B. Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah.

⁷ Y.B. Azahari bin Mohd. Taib.

bahawa Bahagian Penyelarasan Pelaksanaan dan Kemajuan Pentadbiran bersama-sama dengan Perbadanan Kemajuan Negeri sedang menyusun satu rancangan latihan bagi pegawai-pegawai mereka. Rancangan yang sama sedang dijalankan juga oleh badan-badan lain seperti MARA, PERNAS, UDA dan FELDA, yang mana ICDAU bertanggungjawab menyelaraskannya.

Ahli Yang Berhormat itu juga membangkitkan perkara rebut-merebut pegawai antara Badan-badan Berkanun dengan Perbadanan-perbadanan Kemajuan Negeri. Kerajaan memang sedar atas masalah tersebut dan untuk makluman Ahli Yang Berhormat, saya telahpun mengeluarkan arahan mencegah perebutan (pinching) di kalangan Badan-badan Berkanun. Suruhanjaya Gaji Harun telah juga memberi perhatian atas masalah ini dan telah membuat perakuan menyamakan tangga gaji pegawai-pegawai Badan-badan Berkanun. Saya percaya dengan adanya tangga gaji yang sama itu perebutan tidak akan berlaku lagi.

Ahli dari Pulau Pinang Selatan⁸ pula berkata Kementerian-kementerian tidak mengambil sebarang langkah atas sesuatu perkara yang dikemukakan oleh Ahli-ahli Parlimen dan mencadangkan supaya pada masa-masa akan datang, Kementerian yang berkenaan hendaklah mengambil langkah dan memberitahu tindakannya kepada Parlimen. Nampaknya kenyataan Ahli Yang Berhormat itu terlalu umum dan cadangannya itu tidaklah praktik, kerana kalau dilaksanakan, mungkin Dewan ini terpaksa bersidang sepanjang-panjang tahun. Saya suka menyatakan bahawa Kerajaan sentiasa memberi perhatian yang sewajarnya berkenaan dengan cadangan-cadangan yang membina dan munasabah yang dibuat oleh Ahli-ahli demi kepentingan rakyat, menurut sistem demokrasi berparlimen yang kita amalkan di Negara ini. Malangnya kebanyakan pandangan-pandangan yang dikemukakan oleh Ahli-ahli pembangkang tidak praktik dan adalah sia-sia belaka.

Ahli Yang Berhormat itu juga menyentuh perkara mewarganegarkan jawatan-jawatan penting yang dipegang oleh pegawai-pegawai "expatriate" dan menggantikan dengan warganegara Malaysia yang mempunyai kelayakan bagi jawatan tersebut. Kita haruslah berhati-hati dalam perkara ini dan menimbangkannya secara objektif supaya pelaksanaan projek-projek pembangunan tidak terganggu pada keseluruhannya.

⁸ Y.B. Thomas Selvaraj Gabriel.

Ahli dari Kampar⁹ cuba memperkecilkan langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan bagi menentang inflasi dan mengurangkan kenaikan harga barang-barang keperluan. Beliau cuba menunjukkan kebijaksanaannya dengan syor-syor supaya diadakan All Party Parliamentary Standing Committee on Prices dan National Price Commission.

Cadangan beliau itu bukanlah satu cadangan baru tetapi hampir sama seperti yang dibuat oleh rakannya dari Bandar Melaka. Saya telah menerangkan semasa soal jawab beberapa hari yang lalu mengenai penubuhan satu Badan Khas untuk mengawasi kedudukan harga (price situation) dan juga oleh Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri semasa beliau menggulung perbahasan atas Kajian Semula Pertengahan Penggal Rancangan Malaysia Kedua pada 4hb Disember, 1973. Saya fikir eloklah Ahli Yang Berhormat itu membaca dan memahami keterangan-keterangan yang diberi oleh pihak Kerajaan dalam Dewan ini dengan lebih teliti supaya tidak membuang masa Dewan ini.

Berkenaan dengan pindaan kepada "Price Control Act, 1946," Ahli Yang Berhormat itu patut tahu bahawa masa yang sesuai untuk membuat hujjah-hujjah adalah semasa Rang Undang-undang yang berkenaan dibentangkan untuk perbahasan kelak.

Berkenaan dengan usaha dan langkah yang telah dan sedang diambil oleh Kerajaan untuk mengurangkan bebanan rakyat menghadapi kenaikan harga, saya fikir adalah lebih baik bagi Ahli Yang Berhormat itu bekerjasama dalam usaha-usaha ini dan menyeru rakyat dikawasannya supaya bekerjasama dengan Kerajaan demi kepentingan semua.

Tuan Yang Dipertua,

Seperti yang saya katakan awal tadi, kebanyakan dari perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dalam perbahasan ini adalah bersabit dengan inflasi yang dikatakan oleh Y.B. Menteri Kewangan "Our No. 1 economic problem." Setengah-setengah dari Ahli Pembangkang hanya tahu menyalahkan Kerajaan dan tidak sama sekali menghiraukan apa jua langkah yang diambil oleh Kerajaan. They take the line "heads I win, tails you lose", jadi tidak ada satupun yang betul. Whatever the Government does is always either too late or very inadequate or both.

⁹ Y.B. Fan Yew Teng.

In point of fact, with regard to the present situation, the consumer price index began to accelerate only in the latter part of 1972 after two years of sluggish economic growth. The economy was beginning to pick up at that time and it was therefore essential to allow the economy to get out of the doldrums in order to expand rapidly. To have taken restrictive measures at that stage would have inhibited growth and hampered the boom. It was right therefore that we did not take precipitate and untimely restrictive measures.

Hon'ble Members will recall that at the end of Tun Tan's winding up speech last year, he stated that his officials had told him that and I quote "they were rather worried that there was too much money in the country. This could well be the most significant pointer for 1973" unquote. The actual facts are that as economic growth accelerated during the year, the pressure on prices also increased, and suitable measures were taken without attempting to put on the brakes suddenly on economic growth and endangering the extraordinary boom we have enjoyed. Hon'ble Members, therefore, cannot say that we did not warn them or that they were not aware of the gathering momentum of inflation.

In regard to the criticisms that our anti-inflationary measures were inadequate, I would stress the need for not only proper timing but the correct degree of restraint in the management of inflation. Too much done too soon could be disastrous. Thus as early as April this year Bank Negara increased interest rates and since then other measures were taken to deal with the problem. For instance, on 8th May, the foreign exchange regulations were liberalised, thus allowing excess funds to be freely repatriated outside the former Sterling Area countries. The most important counter inflationary move, however, was the floating of the Malaysian ringgit on 21st June. Hon'ble Members will note from the Budget speech and the Economic Report that there have been many other measures undertaken since then to curb inflation.

I must add, however, that although more could be done and should be done in the future if the circumstances so warrant, it is necessary to be prudent and not impulsive in our response to this new situation. After all, this problem has been here for just over one year; so let us not over-react. As I have said before, we also have to learn to live with the problem of inflation which we cannot eradicate altogether. We can only try to curb it, and in any case

this should not be regarded as a once and for all exercise. We will have to watch the situation closely and act on a long term basis, as it is a continuing exercise.

Tuan Yang Dipertua,

Semasa membentangkan Belanjawan pada 6hb Disember, Y.B. Menteri Kewangan telah menyatakan kebimbangan atas banyaknya wang dalam edaran. Laporan Ekonomi yang telahpun diberi kepada Ahli-ahli Yang Berhormat memberikan butir-butir lanjut mengenai perkembangan kewangan dalam negeri dan langkah-langkah mengetatkan dasar kawangan negara hingga hari ini.

Kerajaan telahpun mengambil tindakan dalam bentuk package programme dalam usaha mencegah inflasi dan salah satu langkah yang tegas ialah memperketatkan lagi dasar kewangan—a further tightening of monetary policy. The details of this move were announced two days ago. These monetary measures involve basically higher borrowing and lending rates, increases in the statutory reserve ratios for banks and borrowing companies and a direction to commercial banks that the rate of growth of loans and advances to the private sector is kept in line with the availability of goods and services in the economy. The Government itself has stepped in with a third loan of \$200 million for 1973 to mop up further the excessive liquidity in the economy. The interest rate of Post Office Savings Bank deposits will also be increased from 4½% to 5½% with effect from 1st January 1974. Since export earnings have increased by more than \$2,000 million, it is clear that the excessive liquidity in the economy can be mopped up without affecting bona fide liquidity requirements for investment.

As members are aware, this is not a problem for the Government alone. In fact, as in all our national goals, all Malaysians have a role to play. We all have to participate not only in accelerating economic growth, but also in ensuring financial stability.

There are four ways which I would urge our people could adopt to curb inflation. They could support the Government's efforts by strengthening the consumer movement. There is much profiteering that can be reduced by joint action on the part of consumers. The import duties and quotas that have been reduced or liberalised should lower prices but unfortunately this has not happened. Consumers could ensure therefore that wholesalers and retailers do in

fact reduce prices. I would invite the Opposition to help us in this as proof of their sincerity of purpose rather than merely criticising the Government.

Secondly, I would also urge the trade unions to form co-operatives and to apply pressure on unscrupulous businessmen. This would be a positive and more rewarding method of fighting high prices. Government has already approved the grant of special allowance to relieve the low income group and the private sector is following suit. Increasing wages alone does not solve the problem of inflation, indeed it would aggravate it further. Any wage increases would then be wiped out or eroded by further price increases and labour will still lose while the traders will also manage to profit and stay ahead of inflation at the expense of labour. Undue rise in wages means increase in cost of production which could inhibit private investment and economic growth. This would consequently erode the gains we have made in job creation and aggravate unemployment which is still a significant problem today.

Thirdly, our people especially the steady wage-earners should endeavour to increase their savings. While incomes are high, it is natural to spend more. However, while we benefit from the current boom, we must refrain from unnecessary spending and increase savings. We would then be better prepared to face a situation later when our commodity prices are not as favourable as they are today.

Lastly, we should also remember that our inflation has been mainly due to persistent inflation abroad and also supply shortages at home. Our domestic supplies have not expanded fast enough to meet increasing consumer demand and expectations. This is best understood when we consider the importance of food in determining price levels. It may not be realised that about 47% of the total consumer goods on which the price index is calculated consist of food and about 13% of this constitutes rice, bread and other cereals. Indeed food prices showed the highest price increases this year, and it is clear that the cost of living could be substantially reduced if the prices of foodstuffs, particularly rice can be brought down. Towards this end, we need to produce more rice and other essential food, such as vegetables, fish, meat, milk and fruits. We are basically still an agricultural people and, I am sure, given the right attitude and approach, we could do much more to increase food supplies and thus help to reduce prices and the cost of living.

I have set up a task force to look into this matter of growing more food and has instructed the Ministry of Agriculture to implement this policy in real earnest.

Government on its part will continue to scrutinise its expenditure policies and programmes to ensure that low priority projects are excluded. In this regard, I have noted some of the points made by Hon'ble, and I assure you that I am prepared to consider any further suggestions that will reduce uneconomic expenditure. As has been said before, we should aim at quality and not quantity in our expenditure policies and practices. Quality expenditure implies the exclusion of projects that have lesser economic value as these can be postponed. This is exactly what we intend to do and we appreciate the assistance of Hon'ble Members in identifying these projects from our extensive development programmes.

Tuan Yang Dipertua,

I would like to reiterate that the Government will leave no stone unturned in taking measures to counteract inflation. I have stated the measures we have taken and will continue to review the situation and will take other measures that may be considered necessary. But the crux of the matter is we must lower the price of foodstuffs and this can only be done if we grow more food and produce more food. In this, each one of us can play his or her part.

With regard to the proposed land speculation tax, I gladly note that this has found wide support in this House. However, some Members have expressed doubts about the extent of its effectiveness in view of what they regard as a relatively high exemption limit in terms of the amount of value of the transaction and the holding period of two years. We should realise that this is a new tax altogether in which the Inland Revenue Department has no past administrative experience and the administration of such a tax is by no means a simple matter. If anything, it may prove to be even more difficult than the administration of income tax which you know is so complex. Although we have made this tax as simple as possible in order to ensure that it can be collected without too much difficulty. Hon'ble Members will note that the Bill is quite a long one in spite of this. It is one thing to devise a tax, it is another to collect it.

If at this initial period of its operation, the exemption limits are reduced either in terms of the amount or value of the consideration or the holding period or both, the Inland Revenue Department will be handling a far greater number of cases. Given the present constraints in the administrative capacity of the Department and in view of the fact that this is a new tax for the Department to administer, it is desirable to proceed cautiously at this stage. It is well for us to remember also the possible danger that such a move may hit those whom the tax is not designed to include. The Government will of course review the position in the light of experience gained in the operation of this tax with a view to making it more effective.

One Hon'ble Member criticised the removal of import and excise duties on certain specific items as being too limited. I should point out that these measures were designed to help relieve the problem of high prices for food and building materials which affect the lower income groups the most. There is no purpose in extending this exercise to non-essential items, which are mainly consumed by those who can well afford to pay for them. In any case, the total revenue loss borne by the Government in this exercise is about \$8 million per annum. Also we must ensure that this exercise will benefit the consumers and it is no good giving exemption of taxes which will only benefit shopkeepers and middlemen.

Akhirnya, saya ingin menjawab perkara yang dibangkitkan oleh Ahli dari Larut Utara¹⁰ mengenai Bank Negara. Nampaknya terdapat sedikit salah faham Ahli tersebut dalam hal ini khususnya mengenai peranan Bank Negara sebagai salah satu alat yang menjalankan dasar kerajaan. Sayugia diingat bahawa Bank Negara hanya boleh mengemukakan kepada Menteri Kewangan garis-garis dasar yang dikehendaki mengenai perjalanan bank perdagangan (commercial banks) dan lain-lain institusi kewangan, di samping mempunyai tugas-tugas mengawasi perjalanan bank-bank dan institusi-institusi tersebut. Tetapi masalah-masalah dasar yang bersangkutan dengan perjalanannya diputuskan oleh perbendaharaan dan dengan itu Bank Negara tidak ada kuasa membantu sesuatu kaum mahupun Bumiputra.

Pada hemat saya, Bank Negara telah menjalankan peranan dan tugasnya dengan memuaskan dalam usaha mencapai hasrat dan

¹⁰ Y.B. Datuk Tajuddin bin Ali.

cita-cita Kerajaan berhubung dengan Dasar Ekonomi Baru. Kalaupun ada pegawai-pegawai Bumiputra dari Bank Negara yang telah keluar ialah disebabkan mereka mendapat pekerjaan yang lebih baik dan gaji yang lumayan dan bukanlah kerana kegagalan Bank Negara menjalankan tugas dan tanggungjawabnya.

Saya telah menyentuh semua perkara-perkara penting yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli dalam perbahasan mengenai Belanjawan tahun 1974 ini.

Tuan Yang Dipertua, saya sekali lagi mengucapkan berbanyak terima kasih kepada ahli-ahli yang telah memberi sokongan kepada Belanjawan tahun 1974.